וסיס נפטרים פטומד . שהיה בית החטורין לך ולין מקום לשכב ושילשו שם אשה ובאגדה דויקרא רבה* אמרה לה: **על אנפו** . להתיר לו גזירה שנשבע שלא יהא לו בן והתירו לו פמליא ש"מ ושבועה כתיבה בהיא פרשה דכתבו את האיש הזה בס' ירמיה (כב) : **וסיס** . מושיען של ישראל למקדש של ישראל : **ולאבן נגף** . ומהר הגלות) שמגפת את הרגלים : **ולצור מכשול** . סלע מכשלה יהיה לשני בתי ישראל : **כשבטים לופיום** . בגימטריא : **ויעקד** . וימהר כמו שוקד לני ומתרגמינן מומי (ירמיה מ) : **שפקדים** . ומיהר גלות לדקיהו שהיה באחרונה בעוד שגלות יכניה קיימת שעדיין לא מהו לותן שגלו לבבל עם יכניה שהיו חכמים בתורה ולמדו' לבני גולה האחרונה : **פוספין** . בתורה : **לחרשים** . קרי ביה החרש : **ליון דסונגרין** . דבר הלכה הנעלמת מהן אין לה פותחין אחרים : **עולא אמר** . לדקה של שקידה היתה הקדים תורכן שתי שנים לגימטריא לוטשנתם" דהיינו יחמני מאה וחמשים וחרתין' והם גלו לסוף שמנה מאות וחמשים' שנכנסו לארץ דכתיב (מלכים ח' ו) ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה וגו' וימי בית הראשון ד' מאות ועשר הרי ח' מאות וחמשים לא מהם מ' שנה שנשתהו במדבר הרי שמנה מאות וחמשים, ותילמלי היה ממתין עד "ולוטשנתם" היה מתקיים בהם "כי אבד תאבדון מהר" והקדמה דשתי שנים, לדקה היתה : **אנו בני לדיק** . אביו לדיק ואין אנו בני לדיקים ואין אנו לריכין להתרחק מן העבירה כי לא נכשל בה : **אנו בני רשע** . ואין אנו זקוקין בתשובה ולהעמדק כי לא יועיל : **אם נברא שנים** . יאמרו זה לזה אבא גדול מאביך : **סגולנים ומתמסנים** . שיאמרו קרקע זה לבני אביו הראשון היתה ולא לבני אביכם: **ממסנך כאומר מוסס** . לאחר מיתתו של אדם מתהפך מותם שלו לאומר ויתילבו כמו לבוש בתחיית המתים ומדקרי ליה "מוסס" שמע מינה בתותם הן טבוטין : **ויאמר שלי היא** . ואין אדם מכחישו הואיל ואין היכר ביניהן : "**ויקנא מרשעים אורם**". קלסתר פניו ומתוך כך שלא יהא קלסתר פניו דומה לשל תביריהם "וזרוע רמה תשבר" שאינו יכול לומר שלי היא : **מטוס ערום** . שלא יתחלף לאשה בבעלה לא ביום מפני המראה ובלילה מפני הקול : **ובדעת מפני סגולנים** . אם יודע מה בלב חבירו יחפש מלפניו וידע היכן ממונו : **שלא יאמרו הלדוקים שוסף היה** . אדם במעשה בראשית לפיכך קדמו לו כולם : **למלוס** . שבת : **שיכנס לסעודה מיד** . שימלא הכל מוכן ויאכל מאשר יחפון : **גפי** . מקום גבוה : **ולבסוף** . כשסרח נטרד : **מי פתי יסור הנה** . בתריה דהאי קרא כתיב מי פתאו לזה שיסור הנה לאכול מן הענ : **חסר לב אמרה לו** . האשה שהיא חסר לב אמרה לו: **גלמי ראו עיניך** . מכל מראה עיניך נגלמתי והיינו כל העולם כדכתיב בזכריה (ד) עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ : **ראו עיניך** (*וכתיב "כי ה' עיניו משוטטות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב-אדם הראשון

גופו

*) [וכל זה ליתא בילקוט]

נבנס יין יצא סוד . הייט דאמר בפ' הדר (עירובין דף סה.) המתיישב בייט הרי יש בו מדעת שבעים זקנים שהסוד מתגבר על היין ואין כח ביין להוציא :

חצבה עמודיה שבעה . דבשבעה ימים נברא העולם אלמ"פ שבששה ימים נברא העולם מ"מ היה חסר מטוחה עד שבת שבת בא מטוחה והייט דכתיב (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי :

בתחלה על גפי . פ"ה מקום גבוה ולבסוף כשסרח נטרד על כסא וקשה דבספ"ק דמס' ע"ז (דף יט.) משמע דכסא עדיף מגפי דדרים גבי תלמיד שבתחילה על גפי גולה ממקום למקום ולבסוף כשנעשה רלא יושיבה על כסא ואלו נמי יש לדרוש כן קודם שנזדווגה לו חוה על גפי כמו (שמות כא) אם בגפו יבא ולבסוף על כסא : וירדו

והיא נתעברה מעומד דבר אחר "שלתיאל" שנשאל על אלתו אל, דהובבל שנזרע בבבל ומה שמו נחמיה בן חבליה שמו. יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי, אמר להו אגברו המרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא, כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישראל ואלו הן ראש גולה שבבבל ויונשיא שבארץ ישראל שנאמר "והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל" אמר להם בניי *קוצים אתם מטילין לי בעיניי, א"ל רבי חייא: רבי אל ירע בעינך *יין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד. *א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב "וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו, משום דצדיק ה', וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו *אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדיקיהו ועוד גלות יכניה כמיית דכתיב ביה בגלות יכניה "התרש והמסגר אלף" חרש *כיון שפותחין, הכל נעשו כחרשין "מסגר" כיון" שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין, וכמה היו? "אלף", עולא אמר שהקדים שתי שנים לונושנתם" א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא "תמני" מאה וחמשין ותרתין הוו : לפיכך כו' : תנו רבנן *אדם יחידי נברא ומפני מה? שלא יהו המינים אומרין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק, ורשעים אומרים "אנו בני רשע" דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו-ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות, נבראו שנים, על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגזלנין ומפני החמסנין-ומה עכשיו שנברא יחידי גוזלין וחומסין, נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו' : תנו רבנן *להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' "תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש", ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה? שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר "ויקנא מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר" תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו: בקול במראה ובדעת: בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגזלנין והחמסנין ת"ר *אדם נברא בערב שבת, ומפני מה: שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו: יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' "חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מידתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערותיה תקרא זה אדם וחוה על גפי מרומי קרת: רבה בר בר חנה רמי: כתיב "על גפי" וכתיב "על כסא" בתחלה על גפי, ולבסוף על כסא, מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו "אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה? אשה אמרה לו' דכתיב נואף אשה חסר לב". תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו שנאמר "גלמי

גופו

בני ר' חייא איבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו ראשי גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמכשול . אמר להן בניי קוצים אתם משימין לי בין עיני אמר לו אביהם רבי אל ירע בעינך יין ע' סוד ע' נבנס יין יצא סוד . כתיב וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו עם ישראל עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיה ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה והחרש והמסגר אלף חרש כיון שפותחין נעשו הכל כחרשין . והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח . עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שתי שנים לונושנתם ש"מ מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה הוי ווו השבועה . עוד בסוף ניטין : לפיכך נברא אדם יחידי ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא . וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו' . ת"ר לא נברא אדם יחידי שלא יהיו המינים אומרים רשויות הרבה כו' . ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תזוח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו' :

נוסח

נוסח בלוריא (מאוה)

נוסח הקדמת הגלות ליתה חסר ר'

נוסח

ר) לאה נברא אדם יחידי

ב) שבת ה' מנה טבעם באים מאות (ראשון) (מאותה דבוס) ואין שנים שלומים לה

ג) לאה אדם נברא בערבה שבת

נוסח

בריאת אדם (ראשון)

גליון השים

גמ' וכתיב כי ה' עיניו משוטטות. עיני ה' המה משוטטים כל"ל:

ע"ז יט. ע"ש

דה"ב טז

מסורת השס

נוטו מכבל. על סם שהיתה עמוקה גרלה שמשם לוקח ולכך נעשה מטלה: **ורלשו מפרץ ישראל**. שהיא גבוהה וחקובה מכל הארלות: **ומיבריו**. ידיו ורגליו: **מעפר ארלות**. מכל העולם כדילוף לעיל: **מפקרא דלמפא**. בכבל הוה והולא עמוק מאד: **כל ילין**. ליעת לילה: **עד זקנים**. כל ימיו [לסכלנו]: **מסוף סעולם ועד סוסו סיס**. לרכו: **כרא אדם** (ה) **מקלס סארן**. מקלה עד קלה: **אסור וקדש**. שני לורות דו פרלופין (ברכות דף סא:): **על סארן ומקלס שמים**. כלומר עומד בארן ורלשו מגיע השמימה: **ולי מס יקרו רעיך אל**. בחר גלמי רלו עיניך

תורה אור

ויקרא אלנעה. אדם והוה יקין וחזיומתו לאכל הכל לא עולד בלותו פעם כדכתיב (בראשית ד) והוסף לולדת ושני תיומות טולדו עמו דדריש בבראשית רבה מדכתיב (שם) **את אחיו את הבל**: להורמיז

גופו מבבל וראשו מארץ ישראל ואבריו מושאר ארצות ענבותיו א"ר אחא מאקרא דאנכא. א"ר יוחנן בר חנינא *שתים עשרה שעות הוי היום: שעה **ראשונה** הוצבר עפרו **שניה** נעשה גולם **שלישית** נמתחו אבריו **רביעית** נזרקה בו נשמה **חמישית** עמד על רגליו **ששית** קרא שמות **שביעית** נזדווגה לו חוה **שמינית** עלו למטה שנים וירדו ארבעה **תשיעית** נצטווה שלא לאכול מן האילן **עשירית** סרח **אחת עשרה** נידון **שתים עשרה** נטרד והלך לו שנאמר °אדם ביקר בל ילין *אמר רמי בר חמא אין חיה רעה שולטת באדם אלא אם כן נדמה לו כבהמה שנאמר °נמשל כבהמות נדמו: (שע"ה בסר"ף ארמ"ש סימן) אמר רב יהודה א"ר בשעה שבקש הקב"ה לבראות את האדם ברא כת של מלאכי השרת אמר להם רצונכם נעשה אדם בצלמנו? אמרו לפניו: רבש"ע מה מעשיו? אמר להן כך וכך מעשיו, אמרו לפניו רבש"ע °מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו *הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם, וכן כת שניה, כת שלישית *אמרו לפניו: רבש"ע-ראשונים שאמרו לפניך מה הועילו, כל העולם כולו שלך הוא כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך עשה, כיון שהגיע לאנשי דור המבול ואנשי דור הפלגה שמעשיהן מקולקלין אמרו לפניו: רבש"ע לא יפה אמרו ראשונים לפניך: אמר להן °ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול וגו' אמר רב יהודה אמר רב *אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו היה שנאמר °למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים כיון שסרח, הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו שנאמר °אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפך" אמר ר"א אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע היה שנאמר "למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים" (*עד קצה השמים) כיון שסרח הניח הקב"ה ידו עליו ומיעטו שנאמר "אחור וקדם צרתני וגו', קשו קראי אהדדי: אידי ואידי חדא מידה היא. ואמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון בלשון ארמי ספר שנאמר °ולי מה יקרו רעיך אל" והיינו *דאמר ריש לקיש מאי דכתיב °זה ספר תולדות אדם" מלמד שהראהו הקב"ה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח בתורתו ונתעצב במיתתו *אמר ולי מה יקרו רעיך אל" ואמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון מן היה שנאמר °ויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה אן נטה לבך רבי יצחק אמר משך בערלתו היה כתיב הכא °והמה כאדם עברו ברית" וכתיב התם °את בריתי הפר" רב נחמן אמר כופר בעיקר היה כתיב הכא "עברו ברית" וכתיב התם (*את בריתי הפר") °ואמרו על אשר עזבו (את) ברית ה'" (*אלהי אבותם) *תנן התם ר"א אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס אמר ר' יוחנן ל"ש אלא אפיקורוס (של) עובדי כוכבים אבל אפיקורוס ישראל כ"ש דפקר מפי, א"ר יוחנן כ"מ שפקרו המינים תשובתן בצידן °נעשה אדם בצלמנו (ואומר) °ויברא אלהים את האדם בצלמו, הבה נרדה ונבלה שם שפתם °וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל, כי שם נגלו אליו האלהים, כאל העונה אותי ביום צרתי, °כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו" °ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם, °עד די כרסון רמיו, ועתיק יומין יתיב; הנך למה לי? כדרבי יוחנן דא"ר יוחנן אין הקב"ה עושה דבר אא"כ נמלך בפמליא של מעלה שנאמר °בגזירת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאילתא" דתניא כולהי, עד די כרסון רמיו מאי איכא למימר: *אחד לו ואחד לדוד דתניא אחד לו ואחד לדוד דברי ר"ע א"ל ר' יוסי עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול אלא אחד לדין ואחד לצדקה, קבלה מיניה או לא קבלה מיניה? ת"ש דתניא אחד לדין ואחד לצדקה דברי ר"ע *א"ל ר' אלעזר בן עזריא עקיבא *מה לך אצל הגדה כלך אצל נגעים ואהלות אלא אחד לכסא ואחד לשרפרף: בסא-לישב עליו שרפרף-להדום רגליו אמר רב נחמן האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית' ליהדר ואי לא, לא ליהדר, אמר הוא מינא לרב אידית כתיב °ואל משה אמר עלה אל ה' "עלה אל" מיבעי ליה! א"ל זהו 'ממטרו' ששמע כשם רבו דכתיב °כי שמי בקרבו' אי הכי ניפלחו ליה? כתיב °אל תמר בו" אל תמירני בו, אם כן לא ישא לפשעכם' למה לי? א"ל הימנותא ביה דאפילו בפרונקא נמי לא קבילניה דכתיב °ויאמר אליו אם אין פניך הולכים וגו'. אמר ליה הוא מינא לר' יוסי כתיב °וה' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' "מאתו מיבעי ליה? א"ל הוא כובם שבקיה אנא מהדרנא ליה-דכתיב °ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך "נשיו' מיבעי ליה, אלא משתעי קרא הכי, הכא נמי משתעי קרא הכי, א"ל מנא לך הא? מפירקיה דר"מ שמע לי דא"ר יוחנן כי הוה דריש ר' מאיר בפירקיה הוה דריש תילתא שמעתא תילתא אגדתא תילתא מתלי ואמר ר' יוחנן ג' מאות משלות שועלים היו לו לרבי מאיר ואנו אין לנו אלא שרש אבות

רבינו חננאל

שעה ראשונה הוצבר עפרו שניה נעשה גולם כו'. חמשה עלו

נדר"ש מיתא אחאי

[ופי' היטב ינמות סב. ד"ה מ"ע דר' מתן מליני' דנ"ש דכתיב וכו']

הגליס מע

שם

שם ח

שמיה מו

נוטא/מהנה

△ סידרה של מארות דרב יהודה

◇ דאמר מ"ר בר בדלו עד אדם הראשון

דנרים ד

הגליס קלט

רש"ל מוחק זה

= דעות טוות הקדמות אדם הראשון בחוטא

עי' ה.

נרלשים ס

[נ"ל ואמר]

שם ג

נרלשים ס

ירמיה כב

תמות ס"ב מ"ד

נרלשים ח

שם ד

שם

שמות כ ב

דניאל ב

דניאל ז

תגיגה ד'

דניאל ז

תגיגה ד'

שם יח

שם לה שם

דנרים ד

[נקמן כו: תגיגה ידי]

נוטא/מהנה

△ תשובות המינים ומינים

שמות מד

שם

שם נ

נרלשים יט

שם ד

שבת קנת: ע"ש

[אמות דרי"ל ס"ל ע"ש כמה שיטים]

[יומא כח:]

הגדות אלו יש לכתוב למכיני

מגיגה יב:

[נקמן כו: ד"ס מדברותן]

שמות מ

כא

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ס כרא אדם ולמקלס השמים מקלס ועד קלס:

למה שנים וירדו ארבעה כו'. אמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון מן היה שנאמר ויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה. לאן לבך נטה. ר' יצחק אמר מושך בערלתו היה כו'. פי' רב ור' יצחק ורב נחמן באו להודיע כי הסיתו אותם מן היה כמותינו ומושך ערלתו היה וכופר בעיקר שבינה היה. ומביאין ראיה לדבריהם מאלו הפסוקים הוו זהירין בתשובתם ללמד מה שתשיבו להם. וכן פירוש כל כיוצא באלו. אבל חכמי התלמוד הם שאומר על אדם הראשון ועל כיוצא בו פנס. והמפרש ולותי זה הפירוש עתיד ליתן את הדין. אמר רב כשביקש הקב"ה לבראות את עולמו ברא כת של מלאכי השרת אמר נעשה אדם אמרו לפניו מה אנוש כי תזכרנו הושים אצבעו ביניהם ושרפן. וכן כת שלישית כו'. אמר רב זה ספר תולדות אדם מלמד שהראהו הקב"ה לאדם הראשון דור דור וחכמיו וה:רשיו ופרנסיו וכיון שהגיע לדורו של ר' עקיבא שמח בתורתו ונעצב במיתתו שנאמר ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם. תנן התם ר' אליעזר אומר הוי שקוד ללמוד מה שתשיב לאפיקורוס. אמר ר' יוחנן אפיקורוס נכרי. אבל אפיקורוס ישראל כל שכן דמפקר מפי. וכל מקום דמיפקרי מינים תשובתן בצידם. נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. ויברא אלהים את האדם בצלמו. הבה נרדה. וירד ה'. כי שם נגלו אליו האלהים. לאל העונה אותי. אשר לו אלהים קרובים אליו. כה' אלהינו בכל קראנו אליו. אשר הלכו אלהים לפדות לו. ולא כתיב להם. הזה הוה עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב. כו' ראמר אין הקב"ה עושה דבר אלא אם כן נמלך בפמליא של מעלה שנאמר בגזירת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאילתא. מאי כרסון אחד לו ואחד לדוד דבריו. ושוב חזר ואמר אחד לדין ואחד לצדקה וא"ל ר' אלעזר בן עזריה כלך לסדברותיך אצל נגעים ואהלות כלומר דבר בקושיות ובהוראות כי בהגדות אינך כך: סדרשי הפסוקין בהגדות הן. אחד לכסא לישיבה ואחד לשרפרף להדום רגלי. כרכתיב השמים כסא והארץ הדום רגלי. א"ל הוא מינא לרב אידית כתיב ואל משה אמר עלה אל ה' עלה אלי מיבעי ליה. א"ל חוי לרישא דעינא דכתיב הנה אנכי שולח מלאך וכו' ומלאך זהו מטטרון וכתיב ביה כי שמי בקרבו מלשון בקרב העם הזה בקרבו אתה יושב. והוא אמר עלה אל ה' א"ל אי הכי ששמו בקרבו פלחו ליה. א"ל אל תמר בו כתיב דמשמע אל תמירני בו כי לא ישא לפשעכם ששמי בקרבו כלומר הוא יודע כי שמי אל קנא ונוקם. נוקם ה' ובעל חכה לפיכך לא ישא לפשעכם. א"ל הימנותא כלומר בשבועה אפי' בפרונקא שהוא כתייר לא קיבלנוהו כדכתיב ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה. א"ל מינא לר' שמעאל בר' יוסי כתיב וה' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מאתו מיבעי ליה לימר. א"ל הוא כובם ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך נשי מיבעי ליה למימר אלא משתעי קרא הכי. הכא נמי משתעי קרא הכי. א"ר יוחנן כי הוה דריש ר' מאיר בפרקא הוה דריש תילתא שמעתא תלתא אגדתא תלתא מתלי רש' משלות שועלים